

Sedas Ziņas

2003.
oktobris
(7)

Jā! Ir sākusies aiziešana. Lapu aiziešana, gājputnu aiziešana, vasaras aiziešana. Kas paliek? Vasarā izdzīvotais, izjūstais, izsāpētais. Vasarā koptais, izaudzētais, savāktais apcirķņos. Sirds, prāta un pagrabu apcirķņos. Vai tas ir daudz vai maz, to jautāsim sev.

Un, tomēr, lai arī oktobris, lai arī pūš vēji, lai arī salst, ir jādzīvo skaisti arī šīs dzelteno un rudo lapu dienas. Drīz pagriezīsim pulksteni par stundu atpakaļ. Vakari kļūst ar katru dienu tumšāki. Arvien vairāk laika darbiem mājās, sarunām ar sev mīļajiem – bērniem, tuviniekiem, draugiem. Ir taču katram kāda iecere, ko paveikt tumšajos vakaros. Nav tālu sniegs, Ziemassvētki, tad, svētku gaidās, dienas paskries un aizvirpuļos steigā kā pārslas.

Bet vēl oktobris. Dabā miers un krāsu maiņa. Lai šo košumu saglabātu ilgāk, uzadīsīm spilgtu šalli, matos iekrāsosim kādu ugunīgāku šķipsnu, izcepsim ābolmaizi, izdzersim karstu tēju draugu pulkā, ģimenes lokā vai skatoties iemīloto seriālu.

Arī šajās rudenīgajās, reizēm lietainajās un drēgnajās dienās, jāspēj ieraudzīt kaut ko jauku. Domāsim pozitīvi!

Anita Auniņa, redaktore

*Ir sākusies lapu aiziešana.
Jau bariem, bariem plīv projām.
Vai atvadu sauciens, vai
brīdinājums maz bijis?
Kas manijis un kas nemanijis;
Toreiz, kad kļavas
lepnumā dzirksteļoja.
Kādi lieliski raksti
mēši zaļajā attālā,
Kādi lieliski raksti
sudrabzilajās debesīs!
Kad apsnigs
kļavlapām sliekšnis,
ar sevi varēsi parunāt,
Un tad līdz koši zaļajiem
kadīķiem aizstaigāt.
Kad apsnigs sliekšnis,
un tas būs drīz....*

S.K. Kaldupe

SEDas PILSĒTAS DOMĒ

30.09.2003. Sedas pilsētas domes sēdē:

1. Piešķir pabalstu vienai 2.grupas invalīdei Ls 15,00.
2. Piešķir pabalstu uzturam 3 personām par kopējo summu Ls 30,00.
3. Piešķir mājas aprūpei vienam cilvēkam Ls 10,00.
4. Piešķir pabalstu jaunas pases noformēšanai vienai personai Ls 5,00.
5. Piešķir pabalstu diviem skolēniem mācību grāmatu iegādei par kopējo summu Ls 10,00.
6. Piešķir pabalstu brīvpusdienām diviem arodskolas audzēkņiem par kopējo ikmēneša summu Ls 20,00.
7. Piešķir brīvpusdienas trīs Sedas vidusskolas skolēniem un vienai Strenču vidusskolas skolniecei.
8. Piešķir pilnu uzturēšanos Sedas internātā vienam skolēnam.
9. Nolēma apmaksāt 50% apmērā ceļa izdevumus Strenču vidusskolas skolēniem, kas dzīvo Sedā, pēc saraksta 21 skolēnam.
10. Nolēma sadarboties ar aģentūru "Mājokļu aģentūra" dzīvojamo māju apsaimniekošanas uzskaites jautājumos.
11. Apstiprināja izmaiņas Sedas pilsētas saistošos noteikumos Nr.1, Nr.2, Nr.3. par pamatbudžeta un speciālā budžeta izmaiņām.
12. Atļāva SIA "Sedas Siltums" sagatavot 9m³ zāģmateriālus Sedas pilsētas domei piederošā mežā logu rāmju un grīdu remontam.
13. Nolēma dotēt pusdienas katram skolēnam Sedas vidusskolā Ls 0,05 apmērā dienā no pašvaldības budžeta līdzekļiem.
14. Nolēma segt no pašvaldības līdzekļiem "Starptautisko vakcinācijas apliecību" iegādes izmaksas.
15. Noteica suņa turēšanas nodokli gadā Ls 1,50, kaķu turēšanas nodokli gadā Ls 1,00 apmērā. Nodokļa piemērošanu uzsākt ar 01.01.2003.
16. Apstiprināja līgumu par personīgās automašīnas izmantošanu skolas vajadzībām.
17. Piešķir Ls 35,00 futbola bumbu iegādei jaunāko klašu skolēnu trenēšanai pēc futbola kluba "Valmiera" ierosmes.
18. Pieņēma zināšanai SIA "Sedas Siltums" informāciju par gatavošanos apkures sezonai.
19. Apstiprināja Sedas pilsētas bibliotēkas nolikumu.
20. Apstiprināja ceļa izdevumu segšanu sešiem Sedas vidusskolas darbiniekiem.
21. Apstiprināja saistošos noteikumus "Suņu un kaķu turēšanas noteikumi".
22. Apstiprināja komunālo pakalpojumu tarifus uz laiku līdz 01.01.2004. iepriekšējā apmērā.
23. Apstiprināja dzīvokļu komisijas protokolu no 30.09.2003.

Nākošās finansu un sociālo lietu komiteju sēdes 21.10.2003., domes sēde 28.10.2003.

SVEICINĀTI EIROPĀ!

20.septembrī devāmies uz vēlēšanu iecirkņiem, lai izdarītu izvēli par Latvijas pievienošanos Eiropas Savienībai.

Sedas pilsētā balsošanā piedalījās 328 vēlētāji. Par iestāšanos ES nobalsoja 154, pret 174 sedēnieši. Kopumā Valkas rajons ieņēma otro vietu, aiz Valmieras rajona, kurā visvairāk balsotāju izteikuši "par" ES – 82 %.

Centrālā vēlēšanu komisija (CVK) ir apstiprinājusi tautas nobalsošanas galīgos rezultātus. Par Latvijas dalību ES balsojuši 676700 jeb 66,97% balsotāju, pret – 325980 jeb 32,26% balsotāju. 7787 jeb 0,77% balsošanas zīmes atzītas par nederīgām.

Šī ir pirmā tautas nobalsošana, kurā piedalījušos vēlētāju skaits pārsniedz 1 miljonu balsotāju.

Tautas nobalsošanas gala rezultātus CVK noteica, pārbaudot un apkopojot katru ierakstu 1006 vēlēšanu iecirkņu balsu skaitīšanas protokolos.

Vasarā gaidāmas Eiroparlamenta vēlēšanas, no Latvijas tajā ievēlēsīm 9 pārstāvjus. Savlaicīgi pārliecināsimies par pases derīguma termiņu. Nepilsoņi, kas vēlas piedalīties Eiroparlamenta vēlēšanās vēl var pagūt naturalizēties.

Informē domes sekretāre Anita Auniņa

ISS ATSKATS

20.09. – Tautas nobalsošana par iestāšanos Eiropas Savienībā.

20. un 29.09. – Sedā vakcinē suņus un kaķus.

23.09. – Sedas pilsētas sociālo, kultūras un izglītības lietu komitejas sēde.

23.09. – Sedas pilsētas domes finansu komitejas sēde.

25.-26.09. – Sedas pilsētas domes priekšsēdētāja ar Valkas rajona pašvaldību vadītājiem apmeklēja Valgas rajona pašvaldības pieredzes apmaiņas braucienā.

25.-26. – 9.klases iesvētīšana vecāko klašu skolēnu kārtā.

30.09. – Sedas pilsētas domes sēde.

30.09. – Skolā notiek pedagoģiskās padomes sēde.

30.09. – Notiek Sedas pilsētas domes administratīvās komisijas sēde.

02.10. – Sabiedrības integrācijas fondā izpildītoreks iesniedz projektu integrācijas procesu risināšanai.

03.10.-12.10. – Sedas pilsētas domes priekšsēdētāja ar Valkas rajona pašvaldību vadītājiem ceļo uz **Krētas** salu Grieķijā.

03.10. – Sedas vidusskolā Skolotāju dienā notiek skolotājiem veltīts pasākums.

04.10. – Sedēnieši varēja vērot gaisa balonu, kas no Sedas aizvirzījās uz Jērcēnu pusi. Tajā lidoja Kaspars Goba no Vides filmu studijas, kas uzņem filmu par Sedu.

10.10. – Pabeigts Sedas bibliotēkas jauno telpu remonts. Patlaban tiek risināts jautājums par bibliotēkas iekārtošanu ar piemērotām mēbelēm.

11.10. – Skolēnu ekskursija uz Rundāli.

14.10. – Sedā ieradusies filmēšanas grupa no TV3 raidījuma "Bez Tabu" lai uzņemtu sižetu par, viņuprāt, savdabīgo pilsētīņu un tās iedzīvotājiem.

20.-26.10. – Skolās skolēnu brīvdienas.

SEDAS PILSĒTAS DOMĒ JAUNS IZPILDDIREKTORS

Kopš augusta mēneša Sedas pilsētas domē darbu uzsācis jauns izpildītoreks – Margo Ojapervs, tagad Valmierietis. Beidzis Vidzemes augstskolas ekonomikas un vadības fakultāti, iegūstot biznesa bakalaura grādu ekonomikā un vadībā. Viņa iepriekšējā darba pieredze saistās ar lielākiem uzņēmumiem – Latvijas-Islandes uzņēmumu "Byko-Lat" un Latvijas Krājbanku.

Lai gan iepriekš nav bijusi saskare un pieredze pašvaldību darbā un tās organizācijā, Margo atzīst, ka nostrādātie pirmie mēneši liek domāt, ka darbs ir pat aizraujošāks un daudzveidīgāks nekā privātstruktūrās. Ir daudz kārt dzirdēts, ka pašvaldību darbiniekiem ir viegla un bezrūpīga ikdiena, tad no sarunas ar izpildītoreks noskaidrojās, ka patiesībā darba ir ļoti daudz un lai visu paspētu izdarīt, sīki un detalizēti jāplāno savs laika grafiks. Viennozīmīgi, ka cilvēkam, kam iepriekš nav nācies strādāt stresa apstākļos ir grūti to izturēt un viegli iespējams "pārdegt", tieši tāpēc ir jāmeklē prioritātes un tiekiet uz mērķiem, kas dod vislielāko efektu.

Lielā mērā ir apzināta esošā situācija Sedā, atzīst izpildītoreks, un teic, ka nemaz nav tik slikti, kā nācies dzirdēt un situācija ir pat labāka nekā bija gaidījies, tai pat laikā nenoliedzot, ka darāmā ļoti daudz. Paralēli dažādām saimnieciska rakstura problēmām izpildītoreks aktīvi sācis darbu dažādu projektu jomā. Lielākais no tiem skar pilsētas integrācijas procesus, un par tā nākotni lielāka skaidrība būs decembra beigās, bet jau oktobra beigās uzzināsim vai Sedas pilsētas interesenti varēs mācīties bezmaksas kursus latviešu valodu.

Galvenais, kā uzsver Margo, ir, lai cilvēki būtu lielāki optimisti, lai domātu un veidotu apkārtējo vidi un sevi pozitīvāku un skaidrāku, lai Sedas pilsētas iedzīvotāji aktīvāk iesaistītos pilsētas uzpošanā un vērstos arī pie mums ar savām idejām, lai veidotu kopā dzīvi labāku. Uz sadarbību!

Novēlēsīm Margo veiksmi šajā amatā!

Izpildītoreks stāstīto pierakstīta Anita Auniņa

REĢISTRĒ SUŅUS UN KAĶUS

Stāsta Valentīna Silina

- Uz šo brīdi esmu pierēģistrējusi 150 suņus un 120 kaķus. Reģistrēšanas process psiholoģiski nav viegls, jo man jāuzklausu iedzīvotāju sūdzības un dažādi komentāri par apkures jautājumiem, piegūzotām kāpņu telpām, sliktiem kaimiņiem un visbeidzot par milzīgo summu, kas jāmaksā reģistrējot savu mīluli. Drīzumā darbs tiks pabeigts un uzzināsim, cik mūsu pilsētā *legālo* suņu un kaķu. Vēl gribu uzsvērt, ka suņi, kas tiek turēti pie šķūnīšiem vai dārza namiņos arī ir jāreģistrē.

Stāsta Valentīna Bruja

- Reģistrējot suņus un kaķus, esmu apstaigājusi pusi Dārza ielas māju, Celtnieku un Miera ielas, kā arī daļu no Uzvaras ielas. Varu teikt, ka cilvēki ir atsaucīgi un saprotoši. Dažs labs mani uzņēma kā ciemiņu. Reģistrāciju nedaudz apgrūtinā tas, ka ar pirmo reizi nesastopu mājās īpašniekus, kā arī tas, ka tagad vakari tumši un māju kāpņu telpas tumšas un neomulīgas. Ir īpašnieki, kuri atsakās no suņa žetona naudas trūkuma dēļ- galvenokārt pensionāri. Ir arī cilvēki, kas izvēlas dzīvnieku likvidēt, jo mīluļa iegāde un aprūpe uzliek pienākumus, prasa zināmus izdevumus. Tāpēc aicinu katru pirms izšķirties par mājdzīvnieka iegādi un uzņemšanu ģimenē labi pārdomāt, vai būs arī iespējas nomaksāt nodokli, veikt obligāto vakcināciju pret trakumsērgu, kā arī pienācīgi dzīvnieku paēdināt. Lūdzu īpašniekus nepārprast situāciju – piešķirtais žetons nenozīmē, ka nu suns var brīvi kļaut par pilsētu bez uzraudzības.

Valentīnas uzklaustīja Anita Auniņa

IEPAZĪSIM LATVIJAS NACIONĀLOS SIMBOLUS

Šoreiz, papildinot iepriekšējos *Sedas Ziņu* numuros lasīto, piedāvājam iepazīties ar Latvijai raksturīgo dārgakmeni Dzintaru un nacionālo, tautā sauktu likteņupi – Daugavu.

Dzintars jau izsenis ir uzskatīts par dārgakmeni, kas raksturo Baltijas jūras austrumu piekrastes teritoriju. Paši latvieši Baltijas jūru pat reizēm sauc par "Dzintarjūru", tādējādi apliecinot dzintara simbolisko nozīmi tautas un teritorijas vēsturē. Atšķirībā no citiem dārgakmeņiem un pusdārgakmeņiem, kas veidojušies neorganisku ķīmisko procesu rezultātā, Baltijas dzintars (sukcinīts) veidojies no organiskām vielām - pārakmeņojušos skujkoku sveķiem. Tāpēc dzintars pieņem ķermeņa siltumu un ir viegli apstrādājams.

Dzintars

Senā pagātnē Latvijas teritorija bija paši pazīstama kā dzintara ieguves vieta. Dzintars no Baltijas jūras piekrastes kalpoja gan kā izejmateriāls juveliermākslā, gan kā tirdznieciskās maiņas līdzeklis Senajā Ēģiptē, Asīrijā, Grieķijā un Romas impērijā. Dažviet tas pat tika uzskatīts par dārgāku kā zelts. Līdzīgi kā sirmā pagātnē, arī mūsdienās dzintaru izmanto lielākoties kā rotaslietu. Kopš senas pagātnes Latvijas teritorijā un citviet pasaulē no tā tiek gatavoti amuleti, picariņi, pogas, krelles, kā arī ļoti sarežģīti juvelierizstrādājumi un rotājumi. Dzintaru pielietoja un joprojām pielieto arī medicīniskiem mērķiem, jo tā sastāvā esošā dzintarskābe ir uzskatāma par unikālu biostimulatoru.

Latvijas likteņupe - Daugava

Par Latvijas nacionālo upi tautā pieņemts uzskatīt Daugavu. Daugava ir lielākā Latvijai cauri plūstošā upe (kopgarums 1005 kilometru, no tiem 352 kilometri Latvijas teritorijā). Jau kopš romantisma laikmeta latviešu literatūrā pieņemts uzskatīt Daugavu par *likteņupi* vai *upju māmuliņu*, kas ietekmējusi tautas vēstures ritējumu. Gadsimtu gaitā Daugava bijusi nozīmīga transporta artērija, iztikas pelnīšanas līdzeklis un enerģijas avots (uz Daugavas izvietotas Latvijas lielākās hidroelektrostacijas). Pagātnē un mūsdienās Daugava kalpo kā robežšķirtne starp dažādiem vēsturiskiem novadiem, tā atšķel Kurzemi un Zemgali no Vidzemes un Latgales.

Pēc internētā publicētiem materiāliem

CEĻOJUMA IESPAIDI DIEVU ZEMĒ KRĒTĀ

No 3.-12.oktobrim man pirmoreiz palaimējās doties tūrisma ceļojumā uz Griekiju ar mērķi, iepazīties ar šīs zemes jaukiem un atpūsties. Vārds Ceļojuma nozīmē – (grecos) – vergs. Ceļojuma mērķis bija pati lielākā Griekijas sala Krēta, kas ir piektā lielākā Vidusjūras sala pēc Sicīlijas, Sardīnijas, Korsikas un Kipras. Protams, mans sapnis bija redzēt Atēnas, bet neko nenožēloju. Krēta ir īpaša vieta, tai līdzīgas nav nekur citur Griekijā. Šajā salā ir visa kā pārpilnība. Daba to apveltījusi neskomoties: augsti, cēli kalni, dziļas aizas, alas, auglīga, sarkanīga nokrāsas zeme, kas dod iespēju novākt trīs ražas gadā, bagāta augu valsts- daudzveidīgas palmas, cipreses, eikalipti, olīvu birzis, Vidusjūras priedes ar garām skuļām, dekoratīvas egles, vairums krūmu, kas liesmo ar tādu skaistumu, ka nav iespējams atraut skatu, gribas saudzīgi paņemt saujās katru ziediņu un pasmaržot to, trīskrāsu jūra, reizēm mierīga, reizēm skaļa, labvēlīgs tropisks klimāts. Sala atrodas trīs kontinentu krustojumā – Ziemeļos Eiropa, Austrumos Āzija, dienvidos Āfrika. Salas lielākais garums 260 km, platums no 60 līdz 12 km. Lidmašīna sāka nolaisties ar sajūsmas saucieniem fonā. Mēs nolaidāmies Krētas salas galvaspilsētā Heraklionā. Mūs sagaidīja simpātiska meitene – gids, vārdā Edīte. Krieviski ar baltiešu akcentu viņa mūs sveica brīnšķīgajā salā un paziņoja, ka gaisa temperatūra 34°C, ūdens temperatūra 24°C, ar to, it kā likdama aizmirst visu, kas palicis aiz muguras Latvijā. Jau autobusā, bet dažs jau lidmašīnā, centāmies atbrīvoties no vējjakām un svīteriem. Autobuss mūs veda pa šoseju, un mūsu acis iepazinās ar pilsētas arhitektūru un košo dabu, un nogādāja mūs senās Mīnojas valsts pilsētā- Malijā, kur mūs izvietoja viesnīcā *Kyknos*, kas atradās 200m attālumā no jūras. Lai kā mēs ātrāk gribējām traukties uz jūru, pēc pirmajām vakariņām mums bija jāpiedalās informatīvajā sanāksmē, kurā tikām iepazīstināti ar ekskursijām, kuras mums piedāvāja firma *Novatur*. Tikai nākošajā dienā mēs metāmies siltās jūras un skaisto pludmaļu apkampienos, uz kuriem steigās vairāki simti tūristu, kuri centās, pēc iespējas ērtāk, te iekārtoties atpūtai. Iebrienot jūrā uzmanījāmies, jo tikām brīdināti, ka jūrā varam uzkāpt uz jūras eža, kas var sagādāt katram atpūtniekam daudz nepatīkamu brīžu. Par laimi mūsu grupas tūristus šī bēda neskāra. Bērni ūdenslīdzēju maskās un pleznās nira un uzmanīgi iznesa šos jūras dzīvniekus (2,5-6 cm diametrā) no ūdens, kurus ievietoja smiltis izraktās speciālās peļķēs, lai tos varētu aplūkot ziņkārīgie tūristi. Pamatīgi ieziedušies ar pretapdeguma krēmiem, mēs nogūlamies uz saviem paklājiņiem, lai atpūstos un iegūtu pirmo dienviņu saules iedegumu. Tās pašas dienas vakarā mūs gaidīja lieliska 5 stundu gara folkloras programma restorānā *Anopolis*, tipiskā, mazā kalnu ciematā. Meitenes nacionālās kostīmos mūs cienāja ar vīnogu degvīnu – Raki. Pie ieejas restorānā katrs tūrists nonāca fotogrāfu zibšņu ugunu ielokā – mums katram sānos nostājās grieķu zēns un meitene tautas tērpos un mēs jau vakara beigās varējām iegādāties šīs fotogrāfijas (sk.foto). Vakars iesākās milzīgā zālē, kurā ievietojās līdz 600 – 800 viesu. Momentā ienirstam dziesmu un deju nacionālajā mūzikā, kas demonstrē dzīvīgo, jauneklīgo, dzīvespriecīgo, neatkarīgo Krētas salas iedzīvotāju temperamentu. Grieķi 400 gadu pavadījuši zem turku genocīda un vairākās dejas varēja just grieķu uzvarētāju garu. Lielākais apvainojums grieķiem, tikt nosauktam par turku. Tāpēc turku tūristus salā neredzējam. Ja Turcijā – iespējams lēti pie jūras pasauljoties krieviem, tad Krētā – tāda pat iespēja vāciešiem. Vācieši piespieda runāt savā valodā visus grieķus, kas saistīti ar tūrisma- brokastīs, pludmalē, ielās, supermārketos (katrs mazākais veikaliņš tā saucās), ekskursijās, - visur nemitīgi dzirdēja vācu valodu. Salā 550 tūkstoši iedzīvotāju, bet tūristu 10 –

15 reīzu vairāk. Dzīvojamās mājas tiek celtas trīs stāvos, - pirmajā stāvā parasti ir iekārtota taverna vai kāds veikaliņš, otrais un trešais stāvs dzīvošanai. Visa pilsēta strādā pamatā tūrisma industrijā. Krētieši saka, ka viņiem ir divi gadalaiki- vasara un ziema. Ziema ilgst trīs mēnešus, kad ir lietāvas un vēji. Ziemā vietējie iedzīvotāji slēdz savus veikaliņus, kafējnīcas un dodas novākt vīnogas un olīvas. Jau vairākus tūkstošus gadu grieķu virtuve balstīta uz olīveļļu. Olīvkoks tiek uzskatīts par svētu koku, jo šis koks bijis iestādīts jau senākajos laikos un to darījusi gudrības dieviete Atēna. Sens ticējums uzliek katram jauniešiem pienākumu, iestādīt olīvkociņu un rūpēties par to līdz tas izaudzis. Pirms daudziem gadsimtiem, kad notika kari, drīkstēja nogalināt cilvēku, bet nocirst olīvkoku skaitījās liels grēks.

Attēlā esmu kopā ar grieķu meiteni un zēnu

Olīvkoks dāvā savus augļus apmērām divsimt gadus. Olīveļļu un citus izstrādājumus izmanto visdažādākajos veidos – pārtikā, medicīnā, kosmētikā, sadzīvē. Krētas salā aug 30 miljoni olīvkoku. Ir pierādīts, ka krētieši, kuru pārtika burtiski peld olīveļļā – ir paši veselīgākie cilvēki visā pasaulē. Sirds slimības Krētā gandrīz nepazīst. Olīvas zars ir arī 2004.gada olimpisko spēļu, kas norisināsies Atēnās, simbols. Salā aug ap 2000 dažādu augu. Vietējie iedzīvotāji dodas lasīt ārstnieciskos un garšaugus, kas te saskaitāmi aptuveni 400. Vietējās garšvielas var iegādāties visdažādākajās tirgotavās. Mēs apmeklējām keramikas rūpnīcu, kur vērojām, kā burtiski minūtes laikā tiek izgatavotas milzīgas vāzes un citi trauki. Mēs apmeklējām arī vīna rūpnīcu, kurā varējām nodegustēt dažādus vīnus. Īpaši jāpiemin Krētas milzīgais baznīcu skaits, tās var ieraudzīt visnegaidītākajās vietās, (baznīca nav atdalīta no valsts, visi garīdznieki saņem valsts algu), tajā skaitā pat tur, kur grūti cilvēkam piekļūt. Baltās baznīciņas tiek izbūvētas uz klintīs, kur nepieklūs pat katrs alpinists. Krētieši saka – gribi par sevi atstāt piemiņu, uzcel baznīcu. Baznīciņas tiek nosauktas kāda dzimtas ievērojama cilvēka vārdā un nereti tiek atvērtas tikai reizi gadā. Aizrauj skats uz vietējām villām, kas tiek būvētas augstu kalnos – jo augstāk, jo ietekmīgāk.

Kādā rītā ar autobusu devāmies uz Elundu, no tās ar kuģi pāri Mirabella līcim uz *Spinalongas* salu – bijušo venēciešu cietoksni. Šeit sajūsmīnājāmies par milzīgajiem kaktusiem un pirmoreiz nobaudījām to sulīgos augļus. Garšīgi! Senāk šī sala bijusi spītālības slimnieku dzīvesvieta. Ar kājām apstaigājot salu, apmeklējām kapsētu un uzzinājām kā mirušos glabā Griekijā. Bet par skumjo šoreiz sīkāk nestāstīšu. Pēc šīs salas apmeklējuma mēs ar kuģi peldām uz *Kolokythas* pussalas pludmalī, kur varējām izbaudīt dzidro jūras ūdeni un pusdienas – bārbekjū, ko mums pagatavoja

kuģa kapteinis ar savu komandu, kamēr mēs atpūtamies. Sala ir klinšu ieskauda. Klintis greznā spirāļveida šosejas, aizvijoties uz augšu. Starp kalnu virsotnēm diezgan daudz plato. To auglīgums veicina zemkopību. Mums laimējās, kādā dienā pa serpentīnveidīgo ceļu doties kalnos un vērot pašu iespaidīgāko plato – Lasifiskas plakankalne, kas izvietots 900 m virs jūras līmeņa. Šādā augstumā vairs neaug olīvas, te audzē kartupeļus un graudaugus. Šis brauciens bija mūsu acīm skaistākie svētki: te redzējām tādu daudzumu kalnu masīvus virsotnes, bet starp tiem kalnu aizas, ka skatīties no autobusa loga bija skaisti, tajā pat laikā bailīgi. Apbrīnojām Krētas autobusu šoferu augsto meistarību, braucot pa šiem kalnu ceļiem. Starp citu mūsu šoferi sauca Jānis. Mēs viņam vēltījām uzslavas dziesmas, tās bija Ligo svētku dziesmas. Īpaši Krētas raksturīgs liels skaits alu. Nozīmīgākā ir ala *Dikta Psyhro* ciema tuvumā. Pēc mitoloģijas šī ir Zeva dzimtene. Zeva māte Reja, glābējoties no sava vīra Krona, kas jau bija aprijis visus savus pirmos trīs bērnus, lai tie neatņemtu viņam varu, ieradās Krētā un kādā no alām dzemdēja dēlu Zevu. Zevs, kurš izaudzināja nimfas, kļuva spēcīgs un ciņā ar tēvu to uzvarēja, kļūdams par debesu valdnieku. Arī mēs pabijām kādā no ļoti dziļajām alām. Pēc alas apmeklējuma mēs klausījāmies gida stāstu par lielisko Mīnojas civilizācijas pili *Knossu* un apmeklējām bagātu arheoloģijas muzeju Heraklionā. 9.oktobrī mūs uzņēma Malijas pilsētas mērs vārdā Konstantinos un pilsētas domes priekšsēdētājs vārdā Janis. Abi kungu pateicās par mūsu vēlmi satikties ar viņiem. Izrādās mūsu delegācija bija pirmā, kas apmeklējusi mēriju Dalījāmies pieredzē pašvaldību darba jautājumos un savstarpēji viens otru sveicām. Nofotografējāmies un ar pavisam jaunu autobusu motociklistu eskortu pavadībā, devāmies apskatīt Malijas pilsdrupas Jāpiezīmē, ka 12.oktobrī, kad no rīta devāmies ar autobusu uz lidostu, tad pilsētas mērs piezvanīja mūsu grupai un novēlēja labu lidojumu. Visneaizmirstamākais bija brauciens uz salī *Santorini*, uz kuru kuģojām ar milzīgu kuģi *Atlantija*. 4,5 stundas vienā virzienā. Mūsu gide Edīte teica, mēs dodāmies turp, kur baznīcu vairāk kā māju, vārd vairāk kā cilvēku un vīna vairāk kā ūdens. Šīs mazās pilsētiņas ar sniegbaltām mājīņām, ar gaiši ziliem baznīcu kupoliem, ar šaurām ieliņām, kas strauz stiepjas augšup un lejup, pirtīm, maziem veikaliņiem pagalmiem ar milzīgiem graudu glabājamiem traukiem, atgādinot par lielāko ģeoloģisko katastrofu, kas norisinājusies uz mūsu zemes pēdējo 30000 gadu laikā, jo šī sala izveidojusies vulkāna izvirdumu rezultātā. Atgriezties uz kuģa varēja pa trīs ceļiem kājām, kas aizņemtu 40 minūtes, uz ēzeļa, kas arī bailīgi, jo ceļš lejup stāvs, vai nolaisties pa kanāt ceļu. Pēc tam sēdāmies kuterī, kas mūs pa grupām nogādāja uz kuģa. Atgriežoties uz Krētu no kuģa varējām vērot salas mitisko, vulkānisko reljefu un tās slejamies skaisto baltu zilo pilsētiņu, kas piepildīja mūs ar sajūsmu par cilvēka darba meistarības simfoniju, kas radīta uz šīs saliņas. Pēdējā dienā mums jāva atvadīties no Krētas, darot ko paši vēlamies. Debes jau tumši mākoņi, gaisa temperatūra 24°C, pludmalē novietoti sarkani karogi, jūra šņāc, bet mēs devāmies uz jūru un pludmalē pavadījām vairāk nekā pu dienas, vērojot augstos vilņus, kas sitās pret akmeņaino krastu. Otrajā dienā pusē iegādājāmies pēdējos suvenīrus un skumīgi kārtojām ceļasoma. Mājās gribējās, bet šeit uz salas palika gabaliņš sirds un tās skaitās atmiņas, ar kurām vēl ilgi varēsi dalīties ar draugiem un tuviniekiem. Šeit pieskārc tikai nelielai daļiņai redzētā un izjustā un varu teikt, ja rodas tāda iespēja, apmeklējiet Krētu nenožēlosiet!

Ar ceļojumu uz Krētu iepazīstinā
Lidija Soldatenko

CEĻOJUMS UZ RUNDĀLES PILI

Rudens un pavasaris ir skolēnu pārgājienu un ceļojumu laiks. Arī šoruden 11.oktobrī 6.-12.klašu skolēni apmeklēja Rundāles pili Bauskas rajonā. 6.klases skolniece Anastasija Ankušina dalās ar saviem ceļojuma iespaidiem.

Latvija slavēta ar saviem skaistajiem ezeriem, upēm, mežiem, tāpat ar brīnišķīgiem vēsturiskiem pieminekļiem un muzejiem. Rundāles pils tika uzcelta 1736.gadā. Divreiz pils bijusi sagrauta un atjaunota, un ir saglabājusies līdz mūsu dienām. Pils stāv atklātā, skaistā vietā, kuru apņem tikpat skaists, kopts parks. Pirms nokļūt pilī, gids visiem izdala speciālas čības, lai nekaitētu, līdz spožumam nospodrinātai, parketa grīdai. Kad kāpām pa pils kāpnēm augšā, mums likās, ka nonākam tajā tālajā 17.gadsimtā. Pili atrodas vairākas burvīgas zāles, kur lepnā klusumā no bijušiem laikiem stāv senlaicīgās mēbeles. No sākuma mēs iegājām neparasti skaistā zālē – Zelta zālē. Šīs zāles sienas veidotas no ģipša, kas pārklāts ar zelta foliju. Pie sienām lieli spoguļi, kurus ietver zelta rāmji ar lauvu figūriņām, kas simbolizē spēku. Šajā zālē norisinājušās sapulces. Tālāk mūs aizveda uz Balto zāli, kurā norisinājušās balles. Katrs šīs zāles stūris apzīmēja kādu gadalaiku. Paša hercoga istaba, kas bija arī viņa darba kabinets, bija gaiši zilā krāsā. Hercoga guļamistaba iekārtota zaļos toņos, tās centrā milzīga gulta ar baldahīnu. Sekoja Katrīnas Pirmās tualetes istaba, kurā viņa tika sagatavota iznācienam ballē. Diemžēl mēs netikām visās zālēs, kas atrodas šajā pilī, jo tās ir slēgtas restaurācijai. Pie pils ir kiosks, kurā mēs iegādājāmies suvenīrus šī neaizmirstamā brauciena piemiņai. Mēs visi palikām apmierināti ar šo braucienu un vēlamies pateikt paldies visiem skolotājiem, kas bija kopā ar mums šajā sestdienā, īpaši latviešu valodas skolotājai Verai Dailidjonokai, kas organizēja šo braucienu.

DEVĪTO KLAŠU IESVĒTĪŠANA

25. un 26.septembrī skolā notika tradicionālais ikgadējais pasākums, kuru skolēni ar prieku gaida. Šogad pirmoreiz pasākums norisinājās divas dienas. Ceturtdien devītajiem uz skolu bija jāierodas bērnu drēbēs – meitenēm matos bija jāiesien lentas, jāapgērbj bērnu jaciņas un svārciņus, bet kājās jāuzvelk zeķītes vai zeķbikses un jāpauj sandalītes. Meitenes ar savu uzdevumu tika galā, bet ne visi zēni bija uzdevumu augstumos, jo neuzskatīja šo uzdevumu par nopietnu. Nākošajā dienā uz skolu bija jāierodas ar lielām mīkstām rotaļlietām rokās. Ar šo uzdevumu visi tika galā vislabākajā kārtībā. Piektdienas vakarā devītie tika uzaicināti uz noslēguma vakaru un rezultātu paziņošanu. Par labākiem kostīmiem balvas saņēma Laura Ius un Ruslans Brujs. Par labākajām rotaļlietām balvas saņēma Katarina Sticjura un Jevgenijs Martinkevičs. Visi uzvarētāji saņēma saldās balvas- sūkājāmās konfektes. Vienam zēnam, kas ceturtdien neieradās skolā atbilstošā formā uz pieres ar sarkanu gūša krāsu uzrakstīja – “ ТРУС ”. Pēc pirmajiem apbalvojumiem sekoja paši svarīgākie pārbaudījumi. Pirmais – izvilkt loterijas biļeti un apēst to, kas tajā uzrakstīts. Arī šo uzdevumu visi izpildīja teicami, arī klases audzinātāja. Nākošais uzdevums jau sarežģītāks – šeit bija jāpalauza galvu, jo tie bija erudīcijas jautājumi. Izrādījās, ka devītai klasei ar matemātiku viss kārtībā. Visgrūtākais izrādījās Mēmais Šovs, kur bija jāattēlo noteikti dzīvnieki. Trešais uzdevums bija – ģērbšanās uz ātrumu. Trīsdesmit sekundēs vajadzēja apģērbt to, kas gulēja uz grīdas. Šis uzdevums bija tīrais nieks. Nobeigumā katram devītajam bija jānostājas uz viena ceļgala, jāuzliek rokas uz sirds un jāzvēr, un tikai pēc šī zvēresta devītie tika pilntiesīgi uzņemti vecāko klašu skolēnu saimē.

Katarina Sticjura, viena no iesvētītajiem

SKOLAS LAPA

SKOLOTĀJU DIENĀ

Būt Cilvēkam nozīmē apzināties, ka katrs ķieģelis, ko tu iemūrē, palīdz celt pasauli.
(A.Sent-Ekziperī)

Ar šādiem vārdiem skolotājus viņu dienā sveica Latvijas izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrība.

Kā mūsu skolotājus sveica paši skolēni? Vēlā 2.oktobra vakarā skolas skolēnu padome ieradās skolā, lai to izrotātu ar ziediem un rudens lapām. Agri no rīta katru skolotāju sagaidīja ar neļķi un katram pie krūtīm piesprauda emblēmu ar apsveikuma vārdiem. Šajā dienā notika tikai trīs mācību stundas. Pēc pusdienām visi skolotāji tika uzaicināti uz svinīgo pasākumu skolas zālē. Divas Katjas - Melņikova un Uvarova, uzsāka skolotāju sveikšanu ar skaistiem dzejas vārdiem. Viņas vadīja šo pasākumu. Pēc tam sniedza deju un dziesmu priekšnesumus visu klašu skolēni. Tad sekoja interesantākais. Skolotājus sadalīja divās komandās. Katra komanda saņēma prāta un ātruma uzdevumus visos mācību priekšmetos. Šo procesu bija ļoti interesanti vērot, jo viņi uztraucās un centās izpildīt uzdevot kā bērni. Pēc tam stingri tiesnēji veica rezumējumu un ziņoja, ka vairākums skolotāju bijuši neuzmanīgi, domājot, kā uzdevumu izpildīt ātrāk, nevis pareizāk.

Nedēļu pirms skolotāju dienas skolotāji tika aptaujāti par katra mīļāko ziedu. Iespēju robežās, katrs skolotājs dāvanā saņēma savu mīļo ziedu un noklausījās, ko šis zieds simbolizē. Pēc tam skolotājiem tika pieņestas uz paplātēm augļu gleznas. Katram skolotājam bija jāizvēlas sev iemīļotais auglis. Vēlāk skolotāji klausījās attiecīgo augļu aprakstus un saņēma izvēlēto augli dāvanā. Anatolijs Štaimilers dāvanā saņēma arbūzu, jo bija izvēlējis tieši to. Pēc šī pasākuma skolotāji vēlējas ar saviem kolēģiem pasēdēt mājturības kabinetā pie tējas tases un kūkas gabaliņa, lai vēlreiz pārspriestu visu dienā piedzīvoto.

*Aculiecinieku piedzīvoto pierakstīja
Lidija Soldatenkova*

KAS AKTUĀLS SKOLOTĀJIEM ŠAJĀ MĀCĪBU GADĀ

Viens no prioritārajiem uzdevumiem šajā mācību gadā skolai ir integrācija Latvijas sabiedrībā ar mērķi sekmēt izglītojamā pozitīvi kritisku un sociāli aktīvu attieksmi un veidot Latvijas pilsoņa tiesību un pienākumu izpratni, kā arī sagatavot skolu pārejai uz apmācību valsts valodā 10.klasei. Tas nozīmē, ka nākošajā mācību gadā desmitai klasei būs jāapgūst piecus mācību priekšmetus valsts valodā. Skola jau šodien domā par atbilstošiem pedagogiem un mācību līdzekļiem, kas būs jānoformē latviešu valodā. Tas viss prasīs jaunus izdevumus. Skolas direktors un administrācija jau šodien strādā nepieciešamo jaunu licencētu programmu sastādīšanā. Otrs uzdevums – vērtēšana un pašvērtēšana, kuras mērķis veidot izglītojamā prasmi pastāvīgi mācīties un pilnveidoties, kā arī motivēt mūžizglītībai un apzinātai karjerai. Pēdējos gados viss pedagogu kolektīvs strādā pie mācību stundu efektivitātes paaugstināšanas. 14.oktobrī pedagogiskajā sēdē skolotāji iepazīs ar kritiskās domāšanas veidiem un metodēm. Gan skolēni, gan skolotāji ir nemitīgas informācijas izvēles priekšā. Tāpēc skolotāju uzdevums ir iemācīt skolēniem pārdomāti un kritiski iegūt jaunu informāciju, kas būtu kvalitatīva un lietderīga. Tas ir sarežģīts process, tāpēc arī skolotājiem nemitīgi jāceļ sava meistarība, lai spētu palīdzēt skolēniem mācīties mūsdienu pasaulē. Viens no kvalifikācijas paaugstināšanas veidiem ir kursi. Šogad jaunāko klašu skolotājai Kirai Markovai radās brīnišķīga iespēja apmeklēt kursus Sankt-Pēterburgā un iepazīties ar pirmrindas pedagogu darba pieredzi Krievijā, kā arī papricāties par skaisto pilsētu Ņevas krastos, kas šogad atzīmēja savu 300. jubileju. Patlaban skolotāji plāno datorapmācības kursus tiem, kuri vēl to nav paspējuši līdz šim izdarīt. Kursus plānots veikt uz Sedas vidusskolas mācību bāzes.

Esam sapratuši, ka jāmācās un jāpilnveido sevi nemitīgi, jebkurā jomā, katru dienu – visu mūžu.

*Svetlana Zaharova,
direktora vietniece audzināšanas darbā*

STĀSA JUBILĀRS

Sedēnieties Nikolajs Plohihs 11.oktobrī atzīmēja savas dzīves 80 gadu jubileju.

Šajā dienā domes pārstāvji apciemoja Nikolaju un sveica ar ziediem un torti. 11.oktobrī domes priekšsēdētāja, neatradās Latvijā un nevarēja sveikt jubilāru, tādēļ Nikolaju apmeklēja mājās 17.oktobrī un viņam jautāja:

- Kā Jums klājās šodien, kad esat sasniedzis šo cienijamo vecumu, kā jūtaties, kas ir uz sirds?

Nikolajs Plohihs stāsta Lidijai Soldatenkovej:

- Viss jau, it kā ir labi, būtu tikai labāk materiālajā jomā. Ļoti vēlētos, kaut lielāka valsts un sabiedrības uzmanība tiktu veltīta vecajiem ļaudīm, pensionāriem. Brīnos, kur mūsu valsts vispār ņem naudu pensijām, jo Latvijā pavisam nav rūpniecības.

- Kā sagaidījāt jubileju? Esat apmierināts?

- Loti apmierināts. Sieva un meita Ļena gatavoja svētku galdu, cepa pīrāgus, nopirka vīnu. Mani ļoti iepriecināja domes pārstāves Terēzas apmeklējums, viņa atnesa brīnišķīgu ziedu pušķi un skaistu torti, kas rotāja mūsu svētku galdu. Paldies, ka atcerējāties! Izmantojot šo iespēju, ka esat šeit, gribu arī pateikties par Uzvaras dienas pasākumu, ko palīdzat noorganizēt katru pavasari 9.maijā, tas liecina, ka mēs, kara veterāni, neesam aizmirsti.

- Vai Jūs dzīvojat Sedā no tās pirmsākumiem?

- Es strādāju Ļeņingradas celtniecības trestā, Žiharevas stacijā. Man toreiz jau bija mazs dēlēns, es biju celtnieks. Mūs nosūtīja uz šejieni komandējumā uz četriem mēnešiem, kā celtnieku vienību, ciemata celšanai. Mums šeit iepatikās – skaista daba, labs darbs, uzturs, jo tajā laikā apgāde nāca no Ļeņingradas. Arī administrācija mani centās pierunāt palikt šeit. Tā arī es ar savu jauno ģimeni uzsāku šeit pastāvīgu dzīvi. No sākuma dzīvojām Strenčos kultūras namā. Kad uzbūvēja pirmās barakas, mums tajās piešķīra istabu. Sieva strādāja mazbērnu novietnē. Tā arī visu mūžu vienā vietā nostrādāja. Kad darbā uzzināja, ka man ir autovadītāja tiesības, nosūtīja mani uz piemaskavu pēc jauna pašizgāzēja. Strādāju par šoferi uz dažādām mašīnām. Vadāju strādniekus no Strenčiem uz Sedu, strādāju par autobusa šoferi, vadāju ar vieglajām automašīnām priekšniecību. Kad vēl pilsētā nebija ātrās palīdzības auto, ar smago mašīnu vadāju cilvēkus uz slimnīcu un no slimnīcas. Gadījās iejusties arī feldšera ādā, vairākas reizes vedu uz dzemdību nodaļu topošās māmiņas un baidījās, vai tikai paspēšu viņas galā nogādāt laikus. Ar smago mašīnu vedu cilvēkus uz Valmieru uz pirti. Gribētāju netrūka. 22 gadus strādāju uz autokrāna celtniecībā. Vēlāk mūsu celtniecības brigāde devās darbā uz Valmieru, bet mani pierunāja palikt šeit. Dzīvot bija interesanti. Atceros, izeju no barakas un pretī skrien mežs, ogas, sēnes! Bijām spēcīgi, jauni, mācējām strādāt, atpūsties, priecāties.

- Vai esat apmierināts ar to kā veidojusies Jūsu dzīve?

Jā, esmu apmierināts. Es mīlēju darbu un mani novērtēja un cienīja. Vai no spraiģā darba vai straujās dzīves, esmu arī slimojis. Apmēram astoņas reizes man bija iespēja aizbraukt uz sanatoriju stiprināt savu veselību. Četrreiz uz sanatorijām ceļa zīmi saņēma arī mana sieva. Ceļazīmes un ceļš uz sanatorijām bija bezmaksas, kā lai sūdzos. Atceros, celtnieku dienā kūdras fabriku apciemoja celtniecības ministrs. Ar Goda grāmatu apbalvoja mūsu brigādes vadītāju Īzaku Krollu un arī mani. Esmu bijis Goda plāksnē, divus sasaukumus biju deputāts, nodarbojos ar sabiedrisko darbu, biju kūdras fabrikas komitejas biedrs. Tāpat biju kūdrnieku tehniskās drošības inspektors. Sūdzēties nav iemesla – auga divi bērni, ir mazbērni, mazmazbērni.

- Vai esat apmierināts ar bērniem un mazbērniem?

Kurš gan nepriecājas par saviem bērniem. Protams, ir arī problēmas, bet kam gan viņu nav. Cenšos sniegt savu padomu vai izteikt savu viedokli, bet kopumā netraucēju un ļāvu jauniem dzīvot pēc sava prāta.

Paldies par stāstījumu! Vēlu Jums Jūsu astoņdesmit gados ļoti stipru veselību. Un lai pensijas apmērs, ko piešķir valsts, pieaugtu. Lai Jūsu bērni un mazbērni Jūs iepriecinā!

Par veselību paldies, tikai galva pēdējā laikā arvien biežāk sāp. Būtu priecīgs, ja biežāk Jūs sagaidītu viesos, lai parunātu no sirds. Saprotu, ka Jūs esat viena, bet mūsu daudz. Tomēr Jūsu uzmanība mums sniedz gandarījumu.

ATKAL PIENĀKUSI APKURES SEZONA

Kopš jūlija mēneša noticis aktīvs darbs pie esošās katlu mājas sagatavošanas jaunai apkures sezonai.

SIA "Sedas siltums" šajās dienās apkures sezonu ir uzsākusi. Siltumu saņems 26 daudzdzīvokļu nami,

vidusskolas un pašvaldības ēkas, kā arī pārējie siltuma izmantotāji. Oktobrī apkurei tiks izmantota SIA "Sedas Siltums" pašu spēkiem sagatavotā kūdra. Pateicoties tam, apkures sezonas pirmajā mēnesī būs iespējams iekonomēt finansu resursus, ko savstarpējos norēķinos ar a/s "Seda" ielānāts izlietot parādsaistību galīgai dzēšanai, kas uz 11.oktobrī sastāda 3,5 tūkstošus latu. No novembra apkure plānota ar pasūtīto kūdru no a/s "Seda".

Šosezon par vienu kvadrātmetru dzīvojamās platības īrniekiem jāmaksā 46 santīmi. Vienam cilvēkam viens kubikmetrs karstā ūdens izmaksās 1,057 latas. Maksa par apkuri palikusi iepriekšējā līmenī.

Kā jau zināms, lai atgūtu iedzīvotāju parādus par komunālajiem maksājumiem, SIA "Sedas Siltums" noslēgusi līgumu ar parādu atgūšanas firmu "Creditreform". Uz 1.oktobrī sedēniešu parāds SIA "Sedas Siltums" sasniedzis Ls 83 639. Līdz oktobra sākumam sedēnieši nomaksājuši parādus 7600 latu apmērā. Neskatoties uz "Creditreform" pūlēm rast lietas risinājumu beztiesas ceļā, 20 debitori rēķina apmaksu neveic. Inkaso procesa iespējas ir izsmeltas, tādēļ firma iesaka par šiem nemaksātājiem iesniegt prasības par parādu piedziņu tiesā. Par to lemsim domes sēdē.

Lidija Soldatenkova, domes priekšsēdētāja

KO PAVEIKUSI ADMINISTRATĪVĀ KOMISIJA

2003.gadā administratīvā komisija izskatījusi vairākas sūdzības un sodījusi ar naudas sodiem - 4 cilvēkus Ls 10,00 apmērā, 4 cilvēkus ar naudas sodiem Ls 5,00 apmērā, brīdinājusi 7 cilvēkus. Ļoti daudzi protokoli sastādīti par nevērtīgu personas dokumenta –pases glabāšanu. Administratīvie sodi pamatā uzlikti par trokšņošanu dzīvokļos un nepiedienīgu uzvešanas kāpņu telpās. Ir saņemti arī vairāki iesniegumi, kas ir anonīmi. Laikā, kad iesniegumus izskatītu, tiem jābūt parakstītiem vismaz ar vienu parakstu un iesniegtiem valsts valodā.

Ja par kārtības pārkāpšanu tiek saņemtas sūdzības atkārtoti, tad ar brīdinājumu nepietiks un sods neizpaliks.

Ja nav iespējams sodu samaksāt, tad tas jāatstrādā brīvprātīgi vai piespiedu kārtā. Centīsimies netraucēt ar savu uzvedību sabiedrību, lai nesāņemtu uzaicinājumu ierasties uz administratīvās komisijas sēdi.

Valentīna Bruja
administratīvās komisijas loceklis

LABIEKĀRTOJAM PILSĒTU

Bieži redzam tikai negatīvo, tomēr pilsētā ir paveikts arī kaut kas labs:

- ir salabots autobusu pieturas sienas stūris un patlaban tiek risināts jautājums par visas autobusu pieturas kosmētisko remontu;
  - atjaunoti un nokrāsoti soliņi spēļu un atpūtas laukumā starp Tīrguru ielu 3 un Sporta ielu 4 – saudzēsīm tos;
  - pagarinātas notekcaurules un salabota drūpošā siena, domes ēkas sārņi pie kāpnītēm, Uzvaras ielas pusē;
  - oktobra beigās gaidām Valmieras domes komunālās saimniecības uzņēmuma darbiniekus, kas brūgēs laukumiņu domes priekšā. Vēlāk paredzēts atjaunot kāpnītes ar uzbrauktuvi invalīdiem domes ēkai;
  - ambulances ēkai izremontētas kāpnītes, - šeit vēl plānots atjaunot arī soliņus apmeklētāju ērtībām (lūdzam jauniešus, kas iecienījuši pulcēties šeit vakaros izturēties saudzīgi pret padarīto).
- Lielī darbi sastāv no mazām lietām, tās centīsimies saskatīt un saudzēsīm mūsu kopīpašumu, kas mūsu pilsētīņu padarīs arvien sakoptāku.

Patreiz tiek veikta aptauja par soliņu atjaunošanas izmaksām vairākās pilsētas vietās.

Plānots vairākās pilsētas vietās izvietot atkritumu tvertnes. Tāpat redzeslokā jautājums par apgaismojuma uzlabošanu dažās ielās.

Informē Lidija Soldatenkova

Nikolajs Plohihs ar mazmazdēliņu Iļju

Lai vai kādu darbu sākt,
Lai ir mīlestība klāt.
Lai ir rokās labi darbi,
Nepateikti vārdi skarbi!
(M.Jansone)

Sveicam
kopīgu dzīves ceļu uzsākot
Jeļenu Melioransku
un
Aleksandru Žukovski
05.10.2003.

Līdzjūtība

Tais tālajās pļavās,
Kur atmiņas zied,
Tur vienmēr jūs mani satiksiet.
(M.Jansone)

Izsakām līdzjūtību
Aleksandras Zaharovas
(26.12.1925. - 03.10.2003.)
un
Pētera Svarinska
(19.06.1942. - 07.10.2003.)
tuviniekiem.

Sveicam jubilejās!

Oktobrī apaļas un
cienījamas jubilejas
atzīmē

Marta Ābola - 93
Matrjona Mošļakova - 93
Anna Novikova - 85
Jevgēnija Lotova - 80
Nikolajs Plohihs - 80
Ivans Himanens - 70
Iraida Orlova - 65
Miervaldis Bērziņš - 60
Jānis Svarinskis - 55
Tatjana Belozerova - 50
Leonids Vainblats - 50

Sumināti arī pārējie oktobra
apaļo jubileju svinētājus

"Šo dienu reizi gadā svinam
Un vēlām tāpēc laba daudz:
Mēs tikai cilvēki un zinām,
Ka laimes nevar būt par
daudz."
I.Bērziņš

Sergejs Dmitrijevs
Žanna Kubanska
Leonīds Miglāns
Andrejs Kotovičs
Aleksandrs Snitko
Veronika Hodasa
Jurijs Kravčuks
Oļesja Čerņenoka
Aleksandrs Aleksejevs
Vladislavs Brjuņins
Andrejs Kozlovs
Jurijs Reņins
Romans Kaļiņins
Darja Belozerova

Informācija!

Tuvojas 18.novembris,
valsts svētki –
Latvijas Republikas
proklamēšanas
85.gadadiena.

Tam par godu pilsētā tiks
organizēts pasākums.
Aicinām iedzīvotājus jau
iepriekš apsvērt savas
iespējas ņemt dalību šajā
vakarā. Vakarā paredzēta
svinīgā daļa un atpūtas
vakars pie galdiņiem ar
groziņiem.

Aicinām sekot informācijai
par pasākuma norises laiku
un saturu!

Paskatīsimies uz
lietām
netradicionāli – no
citas puses.
Iespējams,
ieraudzīsim kaut ko
pilnīgi negaidītu.
Piemēram, par
pasauli, – "Pasaule
nav nekādas vairāk kā
viens no dieva
jokiem" – tā uz to
paskatīties
rakstnieks
Bernards Šovs. Bet
uz laimi Vudjīs
Alens paraudzījies
šādi- "Vienīgais
veids, kā būt
laimīgam – mīlēt
ciešanas." Kas
vainas Reimonda
Čendlera domām
"Direktors ir tāds
pats cilvēks, kā visi
pārējie, tikai viņš
par to neziņa".
Vai arī avīzītes
redaktore
atklājums, – "Nav
jēgas nodrukāt
avīzi, jēga ir arī to
izlasīt."
Varbūt arī Jūs
izlasot mūsu avīzi,
uz kaut ko
paskatījāties
savādāk, kā līdz
šim?

SMIETIES IR VESELĪGI

PĒTERIS STUDEJA
PRIVĀTĀJĀ

BET JĀNIS
VALSTS AUGSTSKOLĀ

JA REZULTĀTS NEATŪKĪRAS, TAD KĀPĒC
MAKSĀT VAIRĀK?

Par skaitļu un faktu
pareizību atbild rakstu
autori.

Materiālu sakārtojums un
datortsalikums:

ANITA AUNIŅA

Sedas pilsētas dome

Kontakttelefoni:

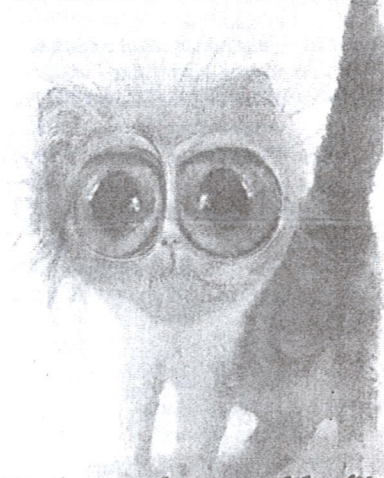
4781455, 9400824,

e-pasts: aunita@navigator.lv

Informatīvais izdevums

bezmaksas

Не выпить ли мне еще кофе?

Varbūt iedzert vēl kafiju?